

משוה מלחמה פרק שמיני סוטה

מג.

עין משפט גזר מצוה

- א ג מיי פ"ו מהל' מלכס
- ב מיי סג עין קכ:
- ג מיי סג הל"ו:
- ד [מיי] סג הל"ו:
- ה מיי סג הל"ו:
- ו מיי סג הל"ו:
- ז מיי סג הל"ו:
- ח ז מיי סג הל"ו:
- ט מיי סג הל"ו:
- י ט מיי סג הל"ו:
- יא י ב מיי סג הל"ו:
- יב ל מיי סג הל"ו:

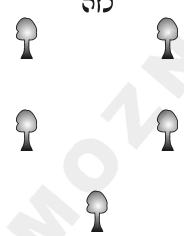
תורה אור השלם

1. וישלח אתם משה אֶלֶף לַמִּשָּׁה לַצֶּבֶא אֶתְּכֶם וְאֶת פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לַצֶּבֶא וְיָבִיל הַקֹּדֶשׁ הַתְּרוּעָה הַתְּרוּעָה בַּיָּד: כַּמְדַּבֵּר לֹא ו
2. וְהַקְדָּנִים מִכְּרֹו אֹתוֹ אֶל מִצְרַיִם לַפְּטוּרָה שְׂרֵי קִרְיָה פְּרַעֲה שֶׁר הַתְּבֻדוֹת:
3. וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן לִקַּח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיָּאל לוֹ לְאִשָּׁה וְתֵלֵד לוֹ אֶת פִּינְחָס אֶלֶף רֶאשִׁי אַבּוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפּוֹתָם: שְׁמוֹת ו כ ה
4. וְדַבְּרֵי הַשְּׁטָרִים אֶל הָעָם לֵאמֹר מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית חֵדֶשׁ וְלֹא יָבִיט לְבָיְתוֹ פֶּן יָמוּת בְּמִלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִתְבַּנֶּה: דְּבָרִים כ ה
5. וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חִלְלוֹ יֵלֶךְ וְיָשֵׁב לְבָיְתוֹ פֶּן יָמוּת בְּמִלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִתְחַלְּלֵהוּ: דְּבָרִים כ ו
6. וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אָרַשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יֵלֶךְ וְיָשֵׁב לְבָיְתוֹ פֶּן יָמוּת בְּמִלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִתְבַּנֶּה: דְּבָרִים כ ז
7. כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וְחָדָשׁ לָהּ יֵצֵא בְּצִבָּא וְלֹא יַעֲבֹר עִלְיָו לְכָל דָּבָר נָקִי יִהְיֶה לְבָיְתוֹ שָׁנָה אַחֵת וְשָׂפָח אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקַח: דְּבָרִים כ ד ה
8. וְיִסְפוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וְאָמְרוּ מִי יֵלֶךְ וְיָשֵׁב לְבָיְתוֹ וְלֹא יָמָס אֶת לִבּוֹ אֲחִיו בְּלִבָּבוֹ: דְּבָרִים כ ח

לבינים נשרון. מקום הוא ששמו שרון ואין הקרקע יפה לבינים ולא היא דבר קיימא שפעמיים נריך למדשה נשבע שנים: והלו שאין זוין ממקומן. להך דלעיל הולכין עד לספר ושם שומעין דברי כהן וחוזרין מן המערכה לארץ ישראל ואינם חוזרין לבינים אלא עוסקין בסיפוק מים ומזון להולכי מלחמה ואלו אין זוין ממקומן אפילו ללכת עד הספר ולשוב ע"פ כהן: הצונה בית ומנו. ולא דר צו עדיין שנה: זין הנוטע כרם וחיללו. ועדיין לא עברה שנה רביעית עליו שלימה: נקי יהיה לניסו. נשבעל צימו: ישיה. רבייה הוא. הוסף לך הויה אחרת להיות כו: גב' יכול דביס של עלמן. יכול שהדברים הללו שהם אומרים מי האיש אשר בנה וגו' של עלמן הן ולא היה כהן אומןן אלא השוטרים: ה"ל ויספו השוטרים. לדבר אל העם ואמרו מי האיש וגו'. ויספו משמע שדבר זה הם מוספים משלהם: כרי דברים של עלמן אמור. שהדבר זה לבדו הן מוספין על של כהן מדעת השתא גבי נטע וגבי אירס אשה לא כתיב ויספו והכא כתיב ויספו ש"מ עד הנה דברי כהן ואת זו הן מוספין: הא מה אני מקיים ודברו השוטרים. צננה ונטע ואירס: דדברי משוח מלחמה הכסוב מדבר. שהכהן אומר והשוטרים משמעין אותן: מונגש עד ודברו. דהיינו שמע ישראל אתם קרבים וגו' עד להושיע אתכם: מי האיש. ריבויא הוא דמלי למיכתב מי אשר צננה. ומללא כתיב אשר בית צננה דרוש ציה צננה מ"מ. והאי דכתיב בית למעוטי ציה שער אכסדרה ומרפסת שהם עשויים לדריסת רגל ולא ראויס לדור בהם: ציה שער. ציה כניסת שער החצר להסמופך עם שומר הפתח: ולא חנו. מללא כתיב ו) חן הן מיעוטא חנו לזה ולא לחצר פרט לגזול ציה: כרבי יוסי הגלילי דמתני' ט): מעצירות

היה חוזר רבי יהודה אומר אף הבונה בית על הבונה בית לבינים בשרון לא היה חוזר אלו שאין זוין ממקומן בנה בית וחנכו נטע כרם וחללו הנושא את ארוסתו הבונס את יבמתו שנא' ונקי יהיה לביתו שנה אחת לביתו זה ביתו יהיה זה כרמו ושמה את אשתו זו אשתו אשר לקח להביא את יבמתו אין מספיקין (להם) מים ומזון ואין מתקנין את הדרכים: גב' תנו רבנן ודברו השוטרים יבמתו של עצמן כשהוא אומר ויספו השוטרים הרי דברים של עצמן אמור הא מה אני מקיים ודברו השוטרים בדברי משוה מלחמה הכתוב מדבר הא כיצד כהן מדבר ושומר משמיע תני חדא כהן מדבר ושומר משמיע ותניא אידך כהן מדבר ושומר משמיע אמר אבוי הא כיצד מונגש ועד ודברו כהן מדבר וכהן משמיע מודברו עד ויספו כהן מדבר ושומר משמיע מוסיפו ואילך שומר מדבר ושומר משמיע: מי האיש אשר בנה בית חדש כו: תנו רבנן אשר בנה אין לי אלא אשר בנה לקח וירש וניתן לו במתנה מנין ת"ל מי האיש אשר בנה בית אין לי אלא אשר בנה בית התבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות ת"ל אשר בנה מכל מקום יכול שאני מרבה אף הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת תלמוד לומר בית מה בית הראוי לדירה אף כל הראוי לדירה ר' אליעזר בן יעקב אומר בית כמשמעו לא חנך ולא חנכו לפרט לגזול לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי רבי יוסי הגלילי הא אמר ורך הלבב זה המתירא מעבירות

שפיטפט. וזלול וכבש אותו ולא חסצו: והלא שצטים מצוים אום. כדאמרין באלו הן הנשרפין (סנהדרין דף פב:): לפיכך הולכין ליחסו שם פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן: סרי פטי. מללא כתיב פוטאל: מתני' ציה האוצרות. לאורז יין שמן ומצואה: ואחד הנוקת. בית צווי שהרי אללו הוא חדש. ובגמרא מרבינן ליה מקרא: חמשה אינוני מאלל. דזהכי הוי כרסו) שמים כנגד שמים ואמת יולאה זנב: כזה

ואפילו מה' מינין. מנטרפין: (ט) חיללו. צננת הרביעית לנטיעמו שחלל את הפירות צמעות כדרך מעשר שני ומעלה את המעות לירושלים ואוכלן כדכתיב (ויקרא טו) קדש הלולים וגמר קדש קדש ממעשר: ה"ב כל אלו שומעין דברי כהן מערכי מלחמה וחוזרין. כמו שומעין דברי מערכי מלחמה של כהן כלומר שהכהן אומר להן: סרק. כגון ארזים ושקמים שאין עץ פרי: והמחזיר גרושהו. ואירסה אינו חוזר שאינה חדשה לו וקרא אשה חדשה קפיד כדכתיב כי יקח איש אשה חדשה (דברים נד): אלמנה. ואירסה כהן גדול אינו חוזר נשבעל דלמעוט מולא לקה"מ מללא כתיב ולא לקח: על מנוג. סמרו ונאלו צננה ראשונה אינו חוזר ללא חדש הוא החילול ולא חידש להוסף עליו ואפילו אללו אינו חדש וגרע מהלוקח והיורש: אף הצונה ציה

שומעין דברי כהן מערכי מלחמה וחוזרין ומספקין מים ומזון ומתקנין את הדרכים ואלו שאין חוזרין הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת הנוטע ארבע אילני מאכל וחמשה אילני סרק המחזיר את גרושתו אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר והנה אומר אף הבונה בית על הבונה בית לבינים בשרון לא היה חוזר אלו שאין זוין ממקומן בנה בית וחנכו נטע כרם וחללו הנושא את ארוסתו הבונס את יבמתו שנא' ונקי יהיה לביתו שנה אחת לביתו זה ביתו יהיה זה כרמו ושמה את אשתו זו אשתו אשר לקח להביא את יבמתו אין מספיקין (להם) מים ומזון ואין מתקנין את הדרכים: גב' תנו רבנן ודברו השוטרים יבמתו של עצמן כשהוא אומר ויספו השוטרים הרי דברים של עצמן אמור הא מה אני מקיים ודברו השוטרים בדברי משוה מלחמה הכתוב מדבר הא כיצד כהן מדבר ושומר משמיע תני חדא כהן מדבר ושומר משמיע ותניא אידך כהן מדבר ושומר משמיע אמר אבוי הא כיצד מונגש ועד ודברו כהן מדבר וכהן משמיע מודברו עד ויספו כהן מדבר ושומר משמיע מוסיפו ואילך שומר מדבר ושומר משמיע: מי האיש אשר בנה בית חדש כו: תנו רבנן אשר בנה אין לי אלא אשר בנה לקח וירש וניתן לו במתנה מנין ת"ל מי האיש אשר בנה בית אין לי אלא אשר בנה בית התבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות ת"ל אשר בנה מכל מקום יכול שאני מרבה אף הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת תלמוד לומר בית מה בית הראוי לדירה אף כל הראוי לדירה ר' אליעזר בן יעקב אומר בית כמשמעו לא חנך ולא חנכו לפרט לגזול לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי רבי יוסי הגלילי הא אמר ורך הלבב זה המתירא מעבירות

- (א) צ"ב קט: [סנהדרין פ"ג]:
- (ב) [עטות הדפוס וכן במשנה ליתא], א [נקמן מד.], ד [ס"א מש צו], (ב) [במדרש דה.], ו [בכאס פ"ד מ"ו], ו [דברים כ.], (ח) [נקמן מד.], ט [נקמן מד.].

הגהות הב"ח

- (א) במשנה כל אלו שומעין כ"ל ויבנת ואלו נמחק:
- (ב) רש"י ד"ה ואפילו וכו' מנטרפין סק"ד ואח"כ מ"ה ולא חיללו וכו' שמחלל את הפירות: (ג) ד"ה ולא וכו' כתיב ולא חק:

מוסף רש"י

שפטם אבי אמו. יתרו, דלעזר איז פנחס לקח מבנות יתרו, דכתיב ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטאל לו לאשה, ונפרש בלשון פוטאל זה יתרו שפיטוט עגלים לעבודת כוכבים (סנהדרין פב.). אחד הבונה ואחד הלוקח ואחד היורש. וכן דין הפנאים בכל מקום דהיא דפשיטא ליה חנא ברישא ואחיו השני שנה להשמיעו שהוא שיה לו הוא שניה אחיו (סוכה כ.).